کسب و کار

استراتژی‌هایی برای کمک به همکارانی که استرس دارند

استرس زمانی رخ می‌دهد که تقاضاهای قرار داده شده بر دوش فرد از توان او فراتر باشد. درحالی که مقدار معینی از فشار، بخشی از زندگی روزانه است و می‌تواند در واقع به افراد در عملکرد بهتر کمک کند، اما فشار بیش از حد می‌تواند باعث ایجاد استرس شود. حتی اگر سازمان شما از یک خط‌مشی راجع‌به سلامت روان و یک مدیر با تیم منابع انسانی فعال برخوردار باشد، احتمال زیادی وجود دارد که تغییر در رفتار یک دوست یا همکار مشاهده شود که می‌تواند نشان‌دهنده استرس باشد. حتی زمانی که می‌دانید یک نفر از استرس رنج می‌برد، باز کردن موضوع می‌تواند دشوار باشد. ممکن است از اینکه شاید او را تنبیه کرده باشید، یا باعث شده باشید که طرف دیگر عصبانی یا احساسی شود، واهمه داشته باشید و فکر کنید اوضاع بدتر شود. اما پیشنهاد کمک شما می‌تواند اولین گام ضروری باشد. ما در این قسمت، پنج راه را بررسی می‌کنیم که شما می‌توانید از آن طریق جلسه عملی و عاطفی را به همکاری که از استرس رنج می‌برد، پیشنهاد دهید.

۱- یک رابطه ایجاد کنید. اگر حدس می‌زنید یک نفر در حال تجربه استرس است، در یک فضای آرام حال او را بپرسید. اگر او اغلب عصبانی یا ناراحت است، نزدیک شدن به او برای اولین بار کمی جرأت می‌خواهد، بنابراین احتیاط کنید. با او به‌صورت خصوصی گفت‌وگو کنید و با نزاکت و حساس باشید. مکالمه را با یک پرسش خنثی آغاز کنید که او را تشویق به صحبت کند. برای مثال، «من متوجه شدم که اخیراً خوبت نیستی. حالت خوبه؟ می‌تونم کمکت کنم؟» ممکن است او نخواهد صحبت کند که در آن صورت شما باید به حریم خصوصی او احترام بگذارید. با این حال، می‌توانید همچنان به او بگویید که هروقت بخواهد می‌تواند در این مورد صحبت کند. اگر او استقبال کرد، از هوش هیجانی خود استفاده کنید و با همدلی و بدون قضاوت به پاسخ او گوش قرار دهید.

۲- ریشه مساله را شناسایی کنید. استرس می‌تواند از چیزهای مختلفی به‌وجود آید و ممکن است در وقفه‌های زمانی منظم (مثلا هنگام آماده کردن گزارش‌های ماهانه، یا پرداخت وام رهن) یا ماه‌وار (مثل یک رابطه دشوار در سر کار یا در خانه) پدیدار شود و یا تک مودی باشد (مواجهه با یک ضایعه یا یک فقدان شخصی). حمایتی که شما می‌توانید از دوست یا همکار خود داشته باشید به نوع مساله بستگی خواهد داشت. بنابراین تلاش کنید با طرح پرسش‌های بازی که او را تشویق به گفت‌وگو در مورد احساسات و علل آنها می‌کند، ریشه مساله را شناسایی کنید. در یک محیط کاری، مساله معمولا از یکی از سه منبع زیر نشات می‌گیرد: بار کاری، او به سادگی باید کاری بیشتر از توان خود انجام دهد. شایستگی، او احساس می‌کند که از مهارت‌های لازم برای انجام موظفی وظیفه خود برخوردار نیست. روابط، او احساس می‌کند که یک همکار دیگر رفتار پرخاشگرانه، غیرمودبانه یا خصمانه دارد.

۳- راه‌های موثر را پیشنهاد دهید. اگر ریشه استرس همکار شما در یکی از سه منبع بالا نهفته است، از این راهبردها برای ارائه برخی راه‌حل‌های موثر استفاده کنید:

بار کاری. افراد دارای حجم‌های کاری چالش‌آفرین اغلب در تقلا هستند زیرا نمی‌توانند پایان کاری را که باید انجام دهند ببینند. همچنین، استرس می‌تواند باعث شود افراد نامنظم‌تر و سردرگم شوند و کل این چرخه بار دیگر آغاز شود. کار را با کمک به همکار خود جهت سازماندهی امور آغاز کنید. ابتدا با او بنشینید و فهرستی از کارهایی که باید انجام شوند را آماده کنید. سپس یک عدد را به هر وظیفه بر اساس اولویت آن اختصاص دهید. اگر او هرگونه وظیفه بزرگ و زمانبری دارد که آن را حائز تفرسا می‌داند، تلاش کنید که آن وظیفه را به قطعات قابل مدیریت تفکیک کنید. این امر دستیابی به «پیروزی‌های سریع» را برای او آسان‌تر می‌سازد. اگر هرگونه وظیفه کم‌اولویتی در این فهرست وجود دارد، می‌توانید – اگر ظرفیت دارید – پیشنهاد کمک دهید یا با گذاری کار به یک نفر دیگر در تیم را پیشنهاد کنید.

شایستگی. زمانی که یک فرد احساس می‌کند کار از توان او خارج است، احساس ضعف و دلسردی خواهد داشت. حتی اگر واقعیت نداشته باشد، به او وظایف مشابهی را یادآوری کنید که در گذشته آنها را به خوبی انجام داده است. بالا رفتن سطح مهارت‌های دیگری صحبت کنید که در آنها بر تو بوده یا به اعضای دیگر تیم کمک کرده است. اگر یک شکاف مهارتی واقعی وجود دارد، به او پیشنهاد دهید که با مدیر خود در مورد مهارت آموزی یا مربی‌گری صحبت کند.

روابط. روابط دشوار اغلب باعث بروز استرس می‌شوند. اکثر ما در مورد فردی فکر می‌کنیم که خون ما را به جوش می‌آورد؛ خواه آن فرد یک مدیر قلدر، یک ارباب رجوع بد، یا یک همکار متلک‌گو باشد. به دقت به چیزی که همکارتان در حال تجربه آن است گوش فرا دهید و ببینید که آیا می‌توانید یک دیدگاه متفاوت را ارائه دهید. جانب کسی را نگیرید، زیرا این کار می‌تواند به آتش تنش بیفزاید. اما ببینید که آیا می‌توانید رفتار طرف دیگر را به‌خصوص اگر فکر می‌کنید که او دچار سوءتفاهم شده است، مجدداً تنظیم کنید.

در برخی موارد، همکار شما ممکن است اعتمادبه‌نفس کافی برای گفت‌وگو در مورد مساله خود با مدیر یا امور منابع انسانی را نداشته باشد. اگر اینطور است، می‌توانید پیشنهاد دهید که با او همراه شوید یا از جانب او صحبت کنید. اما اگر این کار را انجام می‌دهید، همیشه از قبل رضایت او را دریافت کنید. در غیر این‌صورت ممکن است او از شما را سوءاستفاده از اعتماد تلقی کند و با عصبانیت واکنش نشان دهد.

۴- پیشنهاد دوستی بدهید. همیشه نمی‌توانید مساله دیگران را بر دوش بکشید و تلاش برای انجام این کار ممکن است حتی با ایجاد استرس در خود شما به اتمام برسد. اما همچنان می‌توانید مهربان و حامی باشید. گانبه گاه همکار خود را به قهوه دعوت کنید و اطمینان یابید که او می‌داند شما همیشه به‌عنوان یک مشاور خوب در دسترس هستید. اگر مساله شدید و مداوم است، او را در جریان شبکه‌های حمایتی خارجی، خیریه‌ها یا خط‌های مشاوره قرار دهید. نکته‌ای که در اینجا وجود دارد این است که اقدامات ساده‌ای همچون بیرون رفتن برای پیاده‌روی و صحبت در مورد موضوعات مختلفی می‌تواند به استحکام یک دوستی کمک کند و احتمالا بحث راجع به مساله را برای او آسان‌تر خواهد ساخت.

۵- بیش از حد درگیر نشوید. حمایت شما احتمالا بار استرسی که دوست شما احساس می‌کند کاهش می‌دهد، اما به خاطر داشته باشید که ذخایر زمانی، ظرفیت، قابلیت و حتی بردباری شما نیز تمام‌شدنی است. تنها چیزی که زیاد است توانایی شما برای شنیدن، تفکر، و مشاوره بدون احساس بار اضافه تلقی نمی‌کند. اگر ممکن است دریابید که این کار ممکن است حتی بین شما و همکارتان شکاف ایجاد کند، شما خواهان بهترین نتیجه ممکن برای همکار خود هستید، اما این نباید با از دست رفتن رفاه شما حاصل شود. تحقیقات نشان می‌دهند که استرس می‌تواند از یک «اثر موجی شکل» بر افرادی که نزدیک فرد رنج برنده هستند، برخوردار باشد.

عاقلی خبر داد:

بهسازی آسفالت بلوار موذن و پارک امید

بهسازی بلوار موذن حدفاصل شهرک جهازی ها تا بلوار باغستان در منطقه ۷ و پارک امید در منطقه یک با توزیع ۳۰۰۰ تن آسفالت به پایان رسید.

به گزارش پیام آشنا، علیرضا عاقلی با اشاره به اینکه توزیع آسفالت در مناطق دهگانه شهرداری کرج از اقدامات اساسی سازمان عمران است، گفت: عملیات تراش و روکش آسفالت بلوار موذن حدفاصل شهرک جهازی ها تا بلوار باغستان به صورت مکانیزه و با صرف نزدیک به دو هزار و ۲۰۰ تن آسفالت اجرایی شد.

او افزود: روکش آسفالت مکانیزه پارک امید واقع در منطقه یک شهرداری کرج نیز با صرف قریب به ۷۰۰ تن آسفالت توپکا و بیندر توسط عوامل اجرایی سازمان و با هدف مناسب سازی آسفالت معابر مکان‌های رفاهی شهر عملیاتی شده است.

عاقلی گفت: از آنجا که کیفیت آسفالت از اهمیت ویژه ای برخوردار است؛ ناظران اداره معابر، در مراحل مختلف توزیع آسفالت، حضور فعال دارند.

به گفته عاقلی عملیات بهسازی معابر در دستور کار سازمان عمران قرار گرفته که سهم بسزایی در افزایش رضایتمندی شهروندان و تسهیل در عبور و مرور در این محدوده ها خواهد داشت.

تاکتیک شهرداران موفق جهان در برابر کرونا بررسی شد

زندگی با ویروس در ۹ پایتخت

شهرداران ۱۱ شهر بزرگ جهان با به‌کارگرفتن تاکتیک‌های ویژه خدمات شهری در شش محور را متناسب با شرایط شیوع کرونا به شکل مطلوب به شهروندان خود ارائه می‌دهند.

به گزارش پیام آشنا به نقل از دنیای اقتصاد، ویروس کرونا در حالی تمام نقاط کره زمین را در نوردیده و جهان را با پاندمی رویه‌رو کرده که شهرها و کشورهای جهان در مواجهه با این ویروس عمدتا به دو دسته تقسیم شده‌اند: دسته اول شامل شهرهایی است که فعالیت خدمات شهری در آنها فلج شده و با نقصان سرویس‌دهی در حوزه‌های گوناگون به شهروندان رویه‌رو هستند و دسته دوم نیز شهرهایی را شامل می‌شود که موضوع همه‌گیری جهانی کرونا را آن‌طور که باید جدی نگرفته‌اند و بدون اندیشیدن تمهیدات کنترلی متناسب با ابعاد موضوع، فعالیت‌های روزانه و کسب و کارهای خود را پی گرفته‌اند. در این بین دست کم ۱۱ شهر جهان را که رویه‌های متفاوت از دو دسته دیگر در پیش گرفته‌اند؛ را می‌توان به‌عنوان دسته سوم در تقسیم‌بندی شهرهای کرونازده معرفی کرد. این ۱۱ شهر شامل ۹ پایتخت، یک شهر بزرگ و یک شهر شناخته شده به‌عنوان پایتخت بین‌المللی است. پاریس، لندن، کوالالامپور، پکن، سئول، استکهلم، مادرید، مسکو و سنگاپور پایتخت‌های جهانی یا تاکتیک‌های موثر برای مقابله با کرونا هستند و به این فهرست نیویورک- محل استقرار سازمان ملل متحد و ونکوور به‌عنوان یکی از ایرشهرهای پیشرفته جهان افزوده می‌شود.

در گروه سوم شهری، ویروس مرگبار کرونا به‌عنوان عضو جدید ساکن در شهر پذیرفته شده است. مقصود از این پذیرش، زندگی سازگار با این ویروس در شهرهای مذکور است که با الگوهای ویژه خدمات‌رسانی محقق شده است. در عین حال این شهرها با توجه به بحث کشنده بودن بیماری کرونا، ویروس کووید- ۱۹ را به‌عنوان یک دشمن جدی برای شهروندان به رسمیت شناخته‌اند و نسبت به آن ترس و حساسیت ویژه وجود دارد که منجر به ارائه تاکتیک‌های مواجهه با این ویروس برای کاهش آسیب آن شده است. به این ترتیب در عین جدی گرفتن موضوع کرونا و بی‌تفاوت نبودن نسبت به آن، خدمات و زندگی در این شهرها فلج نشده است. مرکز مطالعات و برنامه‌ریزی شهرداری تهران یک گزارش سیاستی و مدیریتی با تمرکز بر بازخوانی برخی تجربیات این شهرها منتشر کرده است که بررسی «دنیای اقتصاد» از محتوای این گزارش نشان می‌دهد شکل ارائه شش خدمت به شهروندان با شیوع کرونا به چه شکل تغییر کرده که زمینه‌ساز موفق‌تر عمل کردن شهرداران این شهرها در برابر کرونا، نسبت به سایر شهرهای جهان بوده است. مرور تجربیات این شهرها در رویارویی با کرونا می‌تواند دست‌کم برای آن دسته از شهرهایی که ترسیده یا فلج شده‌اند و امکان سرویس‌دهی مطلوب به شهروندان را از دست داده‌اند، مفید باشد. به‌طور کلی در شهرهای موفق در امر مقابله با کرونا، در شش حوزه حیاتی ترافیک و شبکه حمل و نقل عمومی، خریدهای روزمره و ضروری شهروندان، دفع پسماندهای خانگی، فعالیت صنوف و کسب و کارها در شهر، نیاز عمومی به حضور در فضاهای باز و تفرجی شهر و نیز مدیریت و کنترل زنجیره انتقال کرونا، الگوهای جدیدی برای خدمت‌رسانی به شهروندان طراحی و اجرا شده است. آنها در طراحی این تاکتیک‌ها – اما و واقعیت کلیدی را پذیرفته‌اند: نخست اینکه کرونا را به‌عنوان یک بحران و مخاطره تشخیص داده‌اند و با این درک مبنایی نسبت به این ویروس، برنامه‌های خود را تدارک دیده‌اند. این درست به خلاف آن چیزی است که در تهران و بسیاری دیگر از پایتخت‌های شهرهای بزرگ کشور شاهد آن هستیم. در اغلب شهرهای بزرگ کشور زمانی که از «مدیریت بحران» سخن به میان می‌آید، تهیه‌ندیدن برنامه‌های پیش‌بینی شده صرفا ناظر بر شرایط وقوع حوادث غیرمترقبه است. این در حالی است که در ایرشهرهای موفق دنیا ویروس‌ها و بیماری‌های فراگیر در زمره مخاطرات اولویت‌دار دسته‌بندی شده‌اند. واقعیت دوم این است که مدیریت و اینکار عمل شهرداران موفق جهان بر خلاف آنچه در دیگر شهرها حاکم است، مبتنی بر موقتی بودن شیوع این ویروس چیده نشده است. در اغلب شهرهای دنیا اصل و مبنا را بر اینکه به زودی قرار است از شر کرونا خلاص شوند، قرار داده‌اند اما در ایرشهرهای موفق این عنصر را به‌عنوان یک عضو جدید شهر که تا مدت نامعلومی شهروندان را در معرض مخاطره قرار داده است، به رسمیت می‌شناسند و با تکیه بر این واقعیت تاکتیک‌های خدمت‌رسانی مستمر و پایدار را در شرایط بحرانی فعلی طراحی کرده‌اند. بر این اساس در ۱۱ شهر مذکور اکنون تقریبا فعالیت‌های شهری جریان دارد. در حوزه ترافیک و حمل و نقل شهری نکته مهم این است که هیچ‌کدام از شهرهای بزرگ جهان ارائه خدمات حمل و نقل عمومی را متوقف نکرده‌اند. حتی شهرهای سئول، پکن و مسکو صرفا به اجرای فوق‌العاده برنامه ضدعفونی ناوگان یا کنترل مسافران در ایستگاه‌ها بسنده کرده‌اند. در واقع در شرایط افزایش میزان شیوع، با کاهش میزان سرویس‌دهی حمل و نقل عمومی تلاش شده که زندگی شهروندان مختل نشود و در عین حال شرایط مناسب برای تردد عادی شهروندان فراهم نباشد تا تشویق به «در خانه ماندن» شوند. تنها در دو شهر کوچک در چین که شرایط بسیار بحرانی شیوع در آنها حاکم شده بود، ممنوعیت تمام ترددها اعمال می‌شد که به این ترتیب تعطیلی کامل ناوگان حمل و نقل عمومی نیز عملیاتی شد. در ۹ پایتخت جهان و دو ایرشهر پیشرفته موفق در مقابله با کرونا نیز دو رویکرد در حوزه حمل و نقل عمومی اتخاذ شد؛ رویکرد نخست حفظ خدمت‌رسانی با حداکثر ظرفیت در راستای بهبود سطح سرویس و کاهش تماس مسافران و رویکرد دوم که به‌صورت موازی به کار بسته شد، محدودسازی خدمت‌رسانی متناسب با کاهش تقاضای سفر از طریق افزایش سرفاصله اعزام ناوگان بوده است.

از دیگر تاکتیک‌های برنامه‌ریزی حمل و نقل که در شرایط کرونازده در این ۱۱ شهر به کار گرفته شده ایجاد سرویس‌های ویژه برای برخی از نقاط شهری بود. مقصود از سرویس‌های ویژه این است که بخشی از ناوگان اتوبوسرانی و قطارهای مترو از مسیرهایی که تقاضای کمتری دارد به مسیرهای پرتقاضا منتقل شود و به نوعی سرویس‌دهی ناوگان محدود حمل و نقلی به شکل هوشمند به کمک جابه‌جایی مسافران بیشتر با ازدحام کمتر بیاید. مقصود از مسیرهای پرتردد عموما مسیرهای بین مناطق پرتراکم مسکونی تا مرکز شهر و مراکز شغلی و تحصیلی است.

در موضوع پشتیبانی از انجام خریدهای روزمره و نیازهای جاری شهروندان که باید به شکل روزانه یا هفتگی به آنها پاسخ داده شود و موارد مثل خرید اقلام خوراکی را شامل می‌شود، شهرداران موفق هفت اقدام را در دستور کار قرار دادند. پیش از هر چیز سیاست تشویق به خرید آنلاین در پیش گرفته شد تا از آمد و شدهای غیرضروری پیشگیری شود. افزون بر این موضوع «رزرو زمان مراجعه به فروشگاه» در فروشگاه‌های معتبر و بزرگ رواج بیش از پیش یافته است، به این ترتیب که متقاضی خرید در زمان مشخصی که از پیش تعیین می‌کند با حداقل حضور سایر مشتریان می‌تواند مراجعه کرده و خرید خود را انجام دهد. همچنین افرادی که دارای نقص ایمنی هستند مانند افراد مبتلا به سرطان یا افرادی که داروهای خاصی مصرف می‌کنند، می‌توانند از سرویس خرید توسط دیگران بهره جویند. افزایش ساعت کار فروشگاه‌ها به منظور کمک به فاصله‌گذاری اجتماعی و نیز پرهیز از حضور والدین با کودکان خردسال در فروشگاه‌ها با توجه به اینکه بچه‌ها معمولا به لمس سطوح تمایل دارند و می‌توانند ناقل ویروس شوند، از دیگر موضوعاتی است که در این زمینه کمک‌کننده بوده است. همچنین موضوع استفاده از سیستم‌های پرداخت نرم‌افزاری بیش از هر زمان دیگری رواج یافته تا از حداقل تماس دست با سطوح آلوده و حتی کارت‌های بانکی نیز پیشگیری شود. در عمده فروشگاه‌ها توئل ضد عفونی در ورودی در نظر گرفته شده که به قطع زنجیره انتقال کرونا از این اماکن تا حدودی کمک می‌کند. این اقدامات نه فقط در فروشگاه‌های عرضه‌کننده اقلام خوراکی و مواد پروتئینی، بلکه در مراکز عرضه میوه و تره بار نیز به کار گرفته شده است.

شهرداران شهرهای موفق جهان الگوهای ویژه‌ای نیز در امر مدیریت پسماند به کار گرفته‌اند، چراکه بر خلاف سهل‌انگاری برخی دیگر از شهرهای جهان، پسماند را به‌عنوان یک از عناصر مهم در زنجیره انتقال کرونا قلمداد می‌کنند. آنچه مسلم است مقادیر زباله‌های جامد شهری که توسط خانوارها تولید می‌شود، به‌طور قابل توجهی افزایش و ضایعاتی که توسط تولیدکنندگان و کسب و کارها تولید می‌شد، کاهش یافته است. در آلمان از شهروندان درخواست شده از سرریز مخازن زباله‌ها خودداری کنند. همچنین در این کشور جلوگیری از تولید زباله و جداسازی مناسب زباله در شرایط پاندمی کرونا از اهمیت مضاعفی برخوردار است. استثنا‌ها فقط برای خانوارهایی است که افراد آلوده یا موارد مشکوک در آنها در قرنطینه زندگی می‌کنند. در برخی شهرهای موفق موضوع استفاده از کیسه دوم برای انتقال زباله به سطل بسیار جدی گرفته شده است. افزون بر این خانوارها موظف شده‌اند زباله تولیدی خود را پس از ۷۲ ساعت به بیرون از خانه و سطل‌های عمومی منتقل کنند. مشکوک به بیماری یا در قرنطینه هستند در کیسه‌های نارنجی بسته‌بندی و به‌عنوان زباله‌های بالینی عفونی جمع‌آوری می‌شود. در امر سامانه‌دهی صنایع و مشاغل شهرهایی همچون ونکوور و سیدنی چون از دولت محلی تمام‌عیار با اختیارات کامل برخوردار هستند، عملکرد بسیار موفقی داشته‌اند و توانسته‌اند با اختیارات خود نسبت به مدیریت بهینه کسب و کارها اقدام کنند. در این شهرها قوانین انطباری شهر اجرا شده است که طی آن ساعت کار صنوف و کسب و کارها با تغییراتی همراه بوده است.

هر چند در بسیاری از شهرهای دیگر نیز دولت مرکزی دست به چنین اقدامی در زمینه تغییر ساعت کار و اعمال دورکاری زده است، اما تفاوت دولت محلی و مرکزی در نتیجه این تصمیمات قابل توجه است. دولت‌های محلی ارتباط نزدیک‌تر با شهروندان و صاحبان کسب و کارهای محلی شهر دارند و به خوبی می‌توانند تشخیص دهند که کدام گروه از مشاغل نیازمند محدودیت و کدام یک نیازمند ممنوعیت فعالیت هستند. همچنین مشاغل ضروری را که تعطیل‌پذیر نیستند در ابعاد محلی به خوبی می‌شناسند و علاوه بر این به شرایط ترافیک شغلی شهر آگاهی بیشتری دارند در نتیجه تصمیمات هوشمندتری اتخاذ می‌کنند.

در موضوع نیاز شهروندان به حضور در فضاهای باز شهری و اماکن تفرجی، بحث ممنوعیت حضور در بوستان‌ها ابتدا به شکل جدی در این شهرها اجرا شد اما اکنون موضوع استفاده مشروط از فضاهای عمومی مدتی است کلید خورده است. در این شهرها عموما اجازه استفاده از فضاهای باز بوستان‌ها داده شده اما با تجمع بیش از دو نفر برخورد جدی می‌شود و جرایم سنگینی برای شهروندانی که از این اصول تخطی کنند، در نظر گرفته شده است. رعایت فاصله اجتماعی در این اماکن، همراهی شهروندان را می‌طلبد اما در عین حال یک واقعیت در مورد برنامه‌ریزی‌های شهری و اصول شهرسازی را نیز باز دیگر گوشزد کرده است و آن، ضرورت توسعه فضاهای باز شهری است.

درس مهمی که از شیوع کرونا می‌توان گرفت، تمرکز بر رویارویی با این بحران و تغییر سیاست‌ها و اقدامات بر این اساس در عین توجه به دیگر بحران‌ها و مشکلاتی است که ممکن است شهرها در آینده با آن رویه‌رو شوند. رفع نابرابری فضایی در سطح محله‌های مختلف شهرها از موارد مهمی است که باید در سیاست‌گذاری‌های آتی مدنظر قرار گیرد تا کیفیت زندگی شهروندان در شرایط بروز بحران‌هایی همچون شیوع کرونا، تنزل کمتری پیدا کند.

برخی از سیاست‌های کمک‌کننده در این زمینه شامل ارتقای محله‌محوری و خودبسندگی محله‌ها، افزایش فضاهای باز شهری، پیاده‌مدار کردن شهر و نیز پهنه‌بندی‌های چندعملکردی به منظور کاهش فاصله سکونت با سایر فعالیت‌ها خواهد بود که باید بیش از پیش مبنای توسعه شهرها قرار گیرد. در موضوع مدیریت زنجیره انتقال کرونا نیز، چین، سنگاپور و کانادا مدیریت ایتلا را با اعمال مدیریت مستقیم دنبال کرده‌اند و تاکتیک‌هایی همچون مدیریت یکپارچه و مستقیم شبکه بیمارستانی را در دستور کار قرار دادند. شهرداری لندن برای قرنطینه‌سازی افراد بی‌سرپناه، اتاق‌ها و اقامتگاه‌های امنی را به همراه خدمات بهداشتی و فرآورده‌های غذایی و همچنین مراقبت‌های دائمی پزشکی فراهم کرده‌اند.

مقامات شهر کن فرانسه نیز اذعان کردند که جشنواره سالانه فیلم‌های خود را به دلیل شیوع ویروس کرونا به تعویق انداخته و فضای غرفه‌های این جشنواره را برای اسکان بی‌خانمان‌ها اختصاص داده‌اند. دولت فرانسه نیز از افتتاح ۸۸ مرکز قرنطینه برای پذیرایی از بی‌خانمان‌های شهر پاریس خبر داده است. به این ترتیب دولت‌های محلی نقش زیادی در اسکان بی‌خانمان‌ها و نیز ارائه خدمات پزشکی و سلامت با برپایی نقاهتگاه‌های موقت ایفا کرده‌اند.

بررسی‌ها نشان می‌دهد در شهرهایی که میانگین سالانه غلظت آلودگی هوا بالاست، قرار گرفتن طولانی‌مدت شهروندان در معرض آلودگی هوا باعث ایجاد بسیاری از بیماری‌های زمینه‌ای شده و درنتیجه بیماری‌های تنفسی همچون کرونا را خطرناک‌تر کرده و تعداد مرگ و میر نسبت به جمعیت را افزایش داده است.

البته گزارش‌های منتشر شده نشان می‌دهد که به‌طور ناگهانی کیفیت هوا در شهرهای جهان در پی شیوع بیماری کرونا بهبود یافته است. در اصل کاهش ترافیک و فعالیت تجاری و صنعتی به دلیل شیوع بیماری همه‌گیر باعث کاهش موقت آلودگی هوا شده است. اگرچه ممکن است کیفیت هوا در مناطق مختلف دنیا به‌صورت پراکنده به‌طور موقت بهبود یافته بلکه، اثرات آلودگی هوا در بلندمدت قطعا در کوتاه‌مدت از بین نخواهد رفت.

به نظر می‌رسد آنچه موفقیت ۱۱ شهر جهان در برابر کرونا را رقم زده بیش از هر چیز به استقرار دولت‌های محلی در این شهرها و داشتن اختیار عمل کافی برای اتخاذ فوری تمهیدات ضروری وابسته است؛ موضوعی که در تهران وجود ندارد و در تصمیمات مختلف دیدگاه دستگاه‌های متعدد دخیل است که علاوه بر کاهش سرعت در تصمیم‌گیری، موجب کاهش اثرگذاری برخی تصمیمات نیز می‌شود.

یادداشت

۱۰ جمله که سرمایه داران هرگز آن ها را بکار نمی برند

۱- " تفاوتی بین پس انداز و سرمایه گذاری وجود ندارد" اگرچه هر دو مفهوم درباره پولی بکار می رود که افراد تمایلی به خرج کردن آن ندارند، اما هریک تعریف خاص خود را دارند و یک سرمایه دار ترجیح می دهد پول خود را سرمایه گذاری کند، زیرا بلور دارد که با سرمایه گزاری می توان شاهد رشد مداوم سرمایه بود اما با پس انداز فقط پول خود را در بانک ها حبس کرده است.

۲- " از عهده این کار بر می آیم؟"
اگر باور دارید که یک سرمایه دار این جمله را نمی گوید و برای او خواستن توانستن است، درست فکر کرده اید. آنها قبل از انجام هر کاری سوالی مشابه اما مهم تر را از خود می پرسند: " یه صرفه است؟! ". به این کار مدیریت پول و سرمایه می گویند که از هر چیز برای یک سرمایه دار مهم تر است. البته نوع نگاه آنها نیز می تواند بر اساس میزان سرمایه موجود متفاوت باشد. مثلا فردی با سرمایه کمتر به " سرعت " در سرمایه گزاری فکر می کند و فردی با سرمایه کلان به " به صرفه بودن " آن می اندیشد.

۳- " همه چیز تقصیر من است"
می توان افراد را از طریق میزان مسئولیت پذیری نسبت به معایب و کم کاری ها قضاوت کرد. شاید بتوان از همین معیار برای شناخت میزان سرمایه یک تاجر نیز استفاده کرد. یعنی مسئولیت پذیری در قبال کاستی ها و جبران آن می تواند بر سرعت موفقیت آنها در آینده تاثیر قابل توجهی داشته باشد.

۴- " سرم خیلی شلوغه"
سرمایه داران همواره کارها و برنامه های خود را اولویت بندی می کنند تا در کوتاه ترین زمان ممکن به اهدافشان دست یابند. اگر این طرز فکر بتواند به گسترش کسب و کار و افزایش سرمایه کمک کند پس ارزش آن را دارد که برای کارها اولویت تعریف کنیم حتی اگر این اولویت و زمانبندی به چشم پوشی از برخی امور دیگر بیانجامد.

۵- " مدیریت سرمایه واقعا مشکل است "
اگر باور کنیم که مدیریت سرمایه و پول کاری پیچیده است، مدیریت آن واقعا برایمان پیچیده خواهد شد! این مهارت نیز مانند سایر مهارت ها آموختنی است. اگر کنترل دارایی های خود را به دست یگیریم قادر هستیم میزان خرج و مصرف را نیز مدیریت کنیم و در شرایط مالی گوناگون بهترین تصمیمات را اتخاذ نماییم.

۶- " پول دارم، چرا خرج نکنم؟"
شاید بهتر باشد خود را با پول اضافه ای که داریم وسوسه نکنیم!، سرمایه داران می دانند که خرج و مصرف غیرضروری پول می تواند به تباهی سرمایه منجر شود. خیلی از این افراد می توانند با لوکس ترین امکانات به سفرهای کاری و غیرکاری بروند، اما می دانند که این عمل و مصرف غیر ضروری سرمایه در طولانی مدت چه تاثیر مخربی بر زندگی تجاری آنها خواهد داشت.

۷- " نمی توانم این مشکل را حل کنم"
برای دستیابی به موفقیت مالی باید بدانیم چگونه مشکلات را خلاقانه حل کنیم. سرمایه داران در رویارویی با مشکلات بجای گفتن جمله بالا می گویند: " چگونه می توانم این مشکل را حل کنم؟!". این نوع نگاه نشان می دهد که این افراد برای رویارویی و حل مسائل درونی قوی دارند و عمدتا به سمت " حل " مشکلات گرایش دارند نه " فرار " از آنها. آنها از این طریق تجارت خلاق تر دارند و محصولاتی مفیدتر تولید می کنند.

۸- " من باهوش نیستم"
جالب است بدانیم حتی افراد باهوش و تحصیلکرده نیز در ارزیابی های خود دچار سوال و چالش می شوند و شاهد غیر عملی بودن راهکارهایشان هستند. پس شاید بهتر باشد به جای تکرار این جمله به دنبال فرصت های موجود بوده و بر آنها تمرکز کنیم و یا از افرادی کمک بگیریم که توانسته اند افکار و رویاهایشان را به واقعیت تبدیل کنند و هدفشان ایجاد تغییری مثبت در جهان بوده است.

۹- " از این سرمایه گزاری چقدر سود می کنم؟ "
بسیاری از افراد با هدف چند برابر کردن سرمایه خود دست به سرمایه گزاری می زنند. اما تجار و سرمایه داران به جای این سوال از خود می پرسند که: " میزان خطر یا ریسک این سرمایه گزاری چقدر است؟ ". این طرز نگاه حتما بهتر است زیرا می تواند مانع از بروز ضررهای مالی بزرگ در سرمایه گزاری باشد. علاوه بر این، سرمایه داران بیشتر بروی راههای اصطلاحا " فرار " از سرمایه گزاری های پرخطر تمرکز می کنند تا بتوانند از سرمایه خود محافظت نمایند.

۱۰- " نیازی به پس انداز کردن پول ندارم"
همه ما از اهمیت پس انداز پول و سرمایه آگاه هستیم و از سرمایه داران هم همین انتظار را داریم. اکثر این افراد صرفه جو و مقتصد هستند. اگر چه همه مردم این افراد را " پولدار " و " ثروتمند " می دانند اما، این به معنی این نیست که آنها به میزان پول خرج کردن خود اهمیت نمی دهند و یا دنبال تخفیف نیستند.

در پایان نیز شاید بتوان این جمله و عادت آخر را مهمترین و اصلی ترین طرز نگاه افراد سرمایه دار دانست.

مترجم: هریم بگان
منبع: digestreaders.com